

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **EFEF, spol. s r. o.**, sídlem Armádní 318, Omice, zastoupené Mgr. Lukášem Wimětalem, advokátem, sídlem Údolní 388/8, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2021, č. j. 9970/21/5300-22443-710132, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 18. 6. 2021, č. j. 30 Af 31/2021 – 38,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (stěžovatelka) brojila u Krajského soudu v Brně proti rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil platební výměry správce daně, jimiž byla stěžovatelce doměřena daň z přidané hodnoty za období červen až prosinec 2015 a leden až listopad 2016 v celkové výši 5 446 393 Kč. Krajský soud řízení v záhlaví označeným usnesením zastavil pro pozdní zaplacení soudního poplatku.

[2] Stěžovatelka podala dne 8. 7. 2021 proti tomuto usnesení kasační stížnost. Současně navrhla přiznání odkladného účinku stížnosti. Návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnila tak, že právní následky napadeného rozhodnutí žalovaného, které je dle jejího názoru nezákonné, by vedly ke značné újmě stěžovatelky, jelikož žalovaný by byl v takovém případě oprávněn k výkonu napadeného rozhodnutí, což by vedlo k likvidačnímu zásahu do jejích majetkových poměrů. Pozastavení účinků usnesení, jakož i napadeného rozhodnutí žalovaného, nezpůsobí žádnou škodu na straně žalovaného či soudu. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti také není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem.

[3] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasil. Konstatoval, že pro přiznání odkladného účinku by bylo třeba lépe prokázat majetkovou situaci stěžovatelky, hrozící újmu, její vztah k právním následkům napadeného rozhodnutí a její intenzitu, a to předložením ucelených a vzájemně souvisejících podkladů, na jejichž základě by byl dán

dostatečně věrohodný obraz celkové ekonomické a majetkové situace stěžovatelky, tedy přehled o majetku, případně účetní závěrku, výkaz cashflow apod. Nelze vyjít ani z veřejných zdrojů, neboť stěžovatelka naposledy zveřejnila v obchodním rejstříku svoji účetní závěrku za rok 2017, která nevypovídá o současné situaci. Stěžovatelka se tedy omezila pouze na tvrzení o hrozící újmě, aniž by toto tvrzení jakkoli prokázala.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebyly splněny.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter. Soud jím totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. prosince 2003 č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS).

[7] V žádosti o přiznání odkladného účinku je proto nutné vyličit individualizované a závažné okolnosti, které mimořádné vyloučení účinků pravomocného rozhodnutí odůvodňují (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. ledna 2016 č. j. 2 Azs 271/2015 - 32).

[8] Stěžovatelka však pouze povšechně konstatovala, že výkon rozhodnutí žalovaného pro ni bude mít likvidační povahu, aniž by tvrdila, natož doložila, podrobnosti ke svojí majetkové situaci, jak správně podotkl žalovaný. Za takové situace nelze dospět k závěru, že nepřiznáním odkladného účinku by stěžovatelce hrozila vážná újma, kterou tvrdí, neboť její majetkovou situaci nemá soud možnost posoudit.

[9] Obecné tvrzení o likvidační výši doměřené daně totiž k osvědčení (nenahraditelné) újmy samo o sobě nepostačuje (srov. např. usnesení ze dne 5. 11. 2020, č. j. 9 Afs 240/2020 - 40).

[10] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. července 2021

JUDr. Filip Dienstbier

pokračování

předseda senátu